

paagjældende Kreds vil paatage sig de med Antagelsen af en kaldsfrt ordineret Mand til Præst og Sjælesørger, saaledes at han vil kunne boe og leve i dens Midte, forbundne Dpoffrelser, eller være saa heldig at finde sin Præst i en nærboende Sognepræst. Da vil Valgsfriheden blive saa stor, som den, uden at forstyrre den kirkelige Samsundsorden, kan være indenfor Folketirkens Grændser; da ville de ueensartede Elementer uden Vanskelighed kunne stille sig fra hinanden, medens de aandelig Beslagtede let mødes og forenes; da ville de mindre Kredse, som aandelig og kristelig høre sammen, men findes spredte i forskjellige Sogne, kunne slutte sig sammen til en særegen fri Menighed, og den ovenfor omhandlede Sammenblanding af Kristeligt og Verdsligt efterhaanden komme til almindelig Bevidsthed og høves under en jævn Udvikling, uden at en Udtrædelse af Folketirken vil findes fornøden. En nødvendig Betingelse herfor er imidlertid den foreslaaede Tilladelse for trediveaarige theologiske Candidater til at erholde den geistlige Ordination, uden at have modtaget nogen geistlig Beskikkelse, da Stedforholdene meget ofte ville hindre en Sognepræst i tillige at være Præst for en fri Menighed. Men, at der skulde være nogen væsentlig Betænkelse ved at give en saadan almindelig Tilladelse, der først vil kunne benyttes i en modnere Alder, naar det 30te Aar er tilbagelagt, formaaer jeg ikke at indsee. Ivertimod antager jeg, at det almindeligt vil blive indrømmet, at Hensynet til selve de theologiske Candidaters Stilling i den meget lange Tid, der nu hengaaer for dem, inden de kunne opnaae geistlig Befordring, en Tid, som ingenlunde af Alle bliver anvendt paa en saadan Maade, at den bliver en sand Forberedelsestid til den præstelige Virksomhed, opfordrer stærkt til at aabne dem betimelig Afgang til Ordinationen, for, som det tør haabes, at bevare deres Livsudvikling i renere og dybere Samklang med den hellige Livsgjerning, de have valgt sig, og for, saasnart der dertil maatte aabne sig Leilighed, at tage deres friske Kræfter i Beslag i Kirkens Tjeneste. Det er en Selvsølge, at Staten ikke herved paatager sig nogen anden Forpligtelse, end den allerede har mod de theologiske Can-

didater med Hensyn til deres Befordring, men at den da heller ikke lægger nogen Hindring i Veien for, at de ordinerede Candidater indtræde i et frit Contractsforhold til de Menighedskredse, som efterhaanden maatte danne sig og behøve deres Tjeneste.

Det har været min Tanke, at der i Tidens Løb vel maatte kunne gjøres Noget til billig Lettelse for saadanne frte Menigheder, som have seet sig nødt til at udtræde af Sogneforbindelsen og selv lønne sig en Præst. Det har foresvævet mig, at en Deel af Præstetienden og Præstepengene, s. Ex. Halvdeelen, ved indtrædende Vacance, paa ethvert Sted efterhaanden kunde frigjøres, saa at kun den ene Halvdeel i ethvert Tilfælde tilfaldt Sognepræsten, men den anden Halvdeel kun, naar han var vedkommende Deres Sjælesørger, medens i modsat Fald denne Halvdeel indbetaltes i en offentlig Kasse, s. Ex. Stiftets, der da kunde yde passende Tilskud til Lønning af de frte Menigheders Præster, ligesom det forekommer mig, at de forskjellige Arter af Smaaredsel paa Landet samt Høitidsoffer og Accidenter strax maatte kunne frigjøres til Fordeel for vedkommende frte Menigheds Kasse eller de paagjældende enkelte Deres kirkelige Fornødenhed, forsaavidt de ikke vare Medlemmer af nogen fri Menighed. Jeg har imidlertid ikke villet gjøre noget Forslag i denne Retning, for ikke at vanskeliggjøre og forhale Sagens Fremme, da jeg troer, det her gjælder om at "købe den beleilige Tid".

At den fri Menighed erholder den i § 3 foreslaaede, vistnok meget billige, Afgang til Sognekirkens Benyttelse, antager jeg ikke der kan være nogensomhelst Betænkelse ved, især da denne Afgang kun bliver ubetinget, hvor Menigheden har sin egen Præst, men derimod betinget af Ministeriets Samtykke, hvor den har sluttet sig til en anden Sognepræst. Ved en Bestemmelse i Paragraphen er det forebygget, at der herved kunde foranlediges noget Sammenstød med Sognemenigheden.

Ved §§ 4 og 5 skal jeg ikke opholde mig, da de kun indeholde de fornødne Bestemmelser til god kirkelig Ordens Overholdelse.

Der staaer saaledes kun tilbage at om-